

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 194.

Femte Session.

60de Møde.

Tredagen den 6te Januar.

(Fortf.)

Wilkens (fortf.): Der opholdt hun sig fremdeles, der opvoxede hendes Søn, blev sat i Skole og senere i Lære, og han har derefter, med Undtagelse af et Aarstid paa sin Vandring som Svend, ikke været uden enkelte Dage udenfor det danske Monarchies Grændser. Han var altsaa i Mölln paa den Tid, Lauenburg blev indlemmet i det danske Monarchie. Han gik paa Vandring som Smedesvend i 1828, og efter i et Aarstid at have opholdt sig i Mecklenburg og Preussen, kom han i Martz 1829 første Gang her til Kjøbenhavn; han blev her dengang kun 2½ Aar, uden dog senere at have forladt Monarchiets Grændser; efter at have arbejdet i nogen Tid paa forskjellige Steder i Holsteen, kom han atter tilbage til Kjøbenhavn i 1836, og har senere haft stadigt Ophold her. Han har giftet sig med et dansk Fruentimmer, har med hende en heel Deel Børn, taler bestandig Dansk med sin Familie og gererer sig i enhver Henseende som en dansk Mand. Han har i 1848 etableret sig som Mechanikus og nyder som saadan høj Anseelse for sin særdeles Dygtighed, ligesom ogsaa Alle, der kjende ham, i høj Grad agte ham for hans særdeles Retfærdighed og mange hæderlige Egenskaber, som tilstrækkelig godtgjøres ved forskjellige Bidnesbyrd blandt de fremlagte Papirer.

Det vil saaledes sees, at, om end Hr. Eichhoff er født i Mecklenburg, saa er han dog sikkert i juridisk Forstand at betragte det være som Holstener eller som Lauenburger, det skal jeg ikke med Bestemthed kunne afgjøre. Hans Moder var født Holstenerinde; men det er

meget rimeligt, at, da han altid har opholdt sig i Lauenburg, indtil han gik paa Vandring, og er opdragen der, at han dog er at betragte som Lauenburger, og jeg beder i denne Henseende at bemærke, at i flere af de Documenter, hvoraf han er i Besiddelse, og deriblandt ogsaa i Båndrebogen, som har været fremlagt i Bureauet, benævnes han ikke som Mecklenburger, men som Lauenburger, ja som født i Mölln, uagtet dette, efter hvad jeg har oplyst, ikke forholder sig fuldkommen rigtigt. At han ikke i Mecklenburg bliver betragtet som der hjemmehørende, fremgaaer af en officiel Embedserklæring fra vedkommende Embedsmand i Mecklenburg, som paa Forespørgsel erklærer, at Eichhoff ikke var værnepligtig der, da han ikke var at betragte som Mecklenburger. Jeg har nu vel hørt, at dygtige Jurister ere af en noget forskjellig Anskuelse angaaende det Spørgsmaal, om en Lauenburger har Indfødsret her eller ikke; jeg troer imidlertid, at blandt de dygtigere helder Stemningen vistnok over til den Side, — der efter det Indtryk, Sagen gjør paa mig, ogsaa maatte ansees for den naturlige — at en Lauenburger har Indfødsret, og jeg skulde derfor være tilbøielig til at antage, at Herr Eichhoff ikke behøver at erhverve nogen Indfødsret ved Lov, men at han er i Besiddelse af den. Jeg vilde saaledes vistnok ikke have uleiligt Thinget med denne Sag, dersom ikke Tilfældet var, at man factiss har besvaret Spørgsmaalet for hans Vedkommende derhen, at han ikke har Indfødsret derved, at man har negtet ham politiske Rettigheder. Hr. Eichhoff er en Mand, som jeg ikke troer sætter nogen overordenlig stor Priis paa Udøvelsen af de politiske Rettigheder; han lever heelt og holdent i sit Fag. Men han har den meget agtbærdige